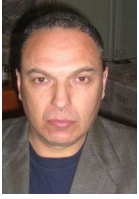

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scris de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

„Năstrușnică ființă-i omul”, Atotputernicu-Și spunea după al lumii control fulger ce
armonia-mprospăta.

„L-am înzestrat cu cugetare

ca să-i rodesc vremelnicia –

el își afirmă mișelia

negându-Mă cu-nverșunare...”

- Tu, Petre, zise-odată Domnul

către preabunul bătrânel,

cunoști Pământul cel mai bine

și viul strâns la piept de el.

Căci nu degeaba tot acuși

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scriș de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

cu pământeni stăi la sfat

și-apoi mă rogi să peticesc

destinul lor întemnițat

în jignitoarea întâmplare

din a Edenului grădină.

Aș vrea, de-aceea, despre om

s-aud părerea ta deplină,

ca să schimbăm ce-i de schimbat

în toată speța omenească,

iar nu să tot șurubărim

unde-am decis stare firească.

Nu ți se pare că-i firesc

ca omu-n drepturi decăzut

după păcatul săvârșit

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scriș de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

cu suferința să-l unesc,

dar să-i dau șansa ca prin luptă

cu eul lui înfumurat

să redevină nepătat

într-o viață nesfârșită?

Răspunse tulburat bătrânul

la preailustra provocare:

- Nevrednic sunt, iubit Părinte,

să Te privesc cu adorare!

Crezi drept aceea că-i cuminte

din orbi să-și facă șoimul călăuze,

când judecata mi-i mult prea mioapă

să-Ți preamăresc lucrarea muză pentru muze?!

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scris de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

Părerea mea nescrisă-n gând

deja o știi,

pentru că numai Tu

cunoști ce timpul n-a schițat

și-n cuget nu-i încă-ntrupat.

Da,

mult mi-aș dori ca suferința

să fie mai din scurt ținută

și-n alt chip distribuită,

încât oricare

necuvântătoare

- copil de țâță, pasăre sau fiară –

de ea să nu se sinchisească

(fiind ei netovarăși cu păcatul)

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scris de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

chiar moartea de-ar trudi la coasă.

Nu-i cușeră nici prăvălirea

perfidei avalanșe de necazuri

taman pe capul celui oropsit,

când lumea-i plină de boghete ținte

unde și rău și bine-atâta s-au tocit,

c-o nouă încercare

divertisment doar pare

pentru fetizii lotuși răstigniți

pe balta spleen-ului cu izuri de morminte.

Cunosc popoare strânse-n chingi

(românii-s fruntea între ele)

de-acele hoarde de haini,

ce geografia violează

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scris de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

și din istorii fac o varză

cu rangul lor de-arhimișele.

Pentru aceștia-i de dorit

o necesară îndreptare

prin limbă, port, statornicie

și prin credința neclintită

c-au fost și sigur o să fie.

*

Așa se face că românii

au fost plasați sub scut divin,

ca Domnul să-i îndestuleze

cu dărnicia Lui din plin.

Iar El le-a dat o țară bună

și mirosind a pâine caldă

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scris de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

din holdele cu mult mai tari

decât deodată turci și muscali.

Căci ea-i câmpii, munți, văi și ape,

bisericuțe-n lemn cioplit,

e fata-n ie ce zâmbește

și-i doru-n doine cetluit.

Le-a dat apoi limba zemoasă

(alternativa la nectar),

mult grațioasa catedrală

cu turla-n ceruri împlântată,

la a cărei înălțare

atâția meșteri mari,

calfe și zidari

spetitu-s-au pe rupte

Poem: George Petrovai - "Divine înlesniri"

Scriș de George Petrovai
Joi, 05 Septembrie 2013 18:00 -

împinși din spate de legende,

de-ambiții voievodale

și trebuințe milenare,

așa c-al limbii patriarh

poeticeasca rugă să-și rostească

în noul grai universal...

Dar nu le-a dat minte destulă

să folosească ce-au primit,

fapt pentru care trag din greu

la jugul paradoxului

dintre Apus și Răsărit.

AUTOR: George Petrovai

3-5 septembrie 2013

Sighetu-Marmatiei